

נגנבות מדי שנה

הגרמני "שטרן"

עושות דרכן לישראל

שה באבן. הגנב המיקצועי הולך היום למוסך מורשה של מרצדס, או ב.מ.וו., קורנה שם לצרכי הסוואה חלק חילוף כלי שהו, מסתובב במגרש ובוחר את המכור גיות, שאצל רובן תקוע המפתח במת-גע. אם מצא מכונית מתאימה הוא מכין תוך שניות אחדות טביעת שעווה של המפי-תח. לרוב מונחים במגירת המכונית גם הניירות, המגלים את כתובת הבעל. אם לא נמצאים הניירות יכול הגנב להשיג את הפרטים הדרושים במשרד הרישוי.

נמכר בישראל

המצוד

אנשי יחידת הקומנדו של מישטרת המבורג מסתערים על גנבי המכוניות, בעת שניסו להט-עין על מכונית משא שתבריחן אל מחוץ לגבולות גרמניה. שני

מרצדס 280 של עורך-הדין החיפאי ברוך שיפמן, פרקליט איגוד הימאים ועורך-דינו של האלוף (מיל.) שמואל ("גורודיש") גונן, היא מכונית שנעלמה בגרמניה. טען השטרן:

"היה זה אחד המיקרים הנדירים, שבהם יכלה המישטרה לעקוב אחר דרך ההבר-רחה של המכונית עד לבעל החדש. בעיר מונפלוקנה, בצפון איטליה, מכר בעל מרצדס גרמני את מכוניתו בשלושת אלפים מרקים גרמניים והודיע לחברת-הביטוח שלו שמכוניתו נגנבה. הוא קיווה שהחברה תשלם את מחירה של מכונית חדשה בסך שלושים אלף מרקים.

"שני מברחים גרמניים העבירו את ה-מכונית בדרך היס מונציה לחיפה. שם כבר המתין לה הבעל החדש, עורך-דין ברוך שיפמן. את המגע עם שני בעלי הרכוש הגנוב מצא עורך-הדין כאשר הגן ב-1973 בפרנקפורט על בעל הבאר, יוסף לוי, שנאשם ברצח.

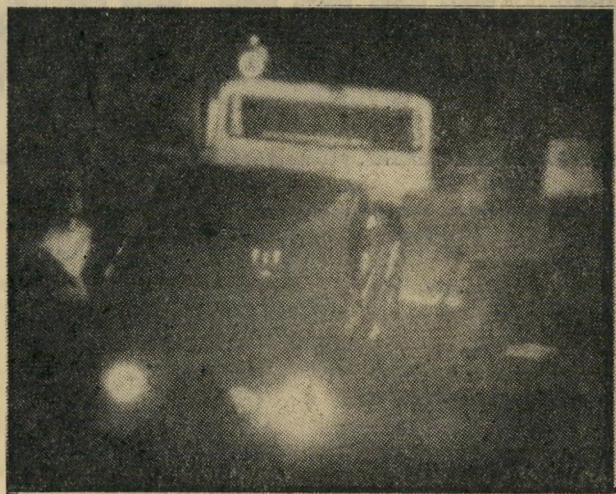
"אחיו של לוי היה מיווד עם שני ה-מברחים. שיפמן טוען שרכש את המכור מית. על-פי החוק הישראלי אין הוא הייב על כן להחזיר את המרצדס. גירסתו של שיפמן שונה לחלוטין מזו של העיתון הגרמני.

סיפר שיפמן להוטלם הזה: "אני מחזיק במרצדס שלי שנתיים וחצי. קניתי אותה מתיר גרמני, אותו פגשתי במלון פלאזה בתל-אביב. הוא הציג את עצמו כבעל מיפי על בפרנקפורט הנמצא בדרכו לירדן ואינו יודע היכן למכור את המכונית. בארץ או בירדן.

"החילה הוא ביקש עבור המכונית 60 אלף ל"י, לפני המיסים. בבדיקה הסתבר לי שזה מחיר יקר. אחר-כך הוא העמיד את המכונית למכירה במיגרש רכב גון בחיפה. כשחלפו עשרה ימים והמכונית לא נמכרה, הוא הוריד את מחירה ל-40 אלף ל"י. הסוחר במגרש בדק את ניירות ה-מכונית. כשנמסר לי שהכל בסדר, קניתי את המכונית מדגם מרצדס 280. שילמתי עליה 90 אלף ל"י מיסים.

"כעבור מיספר חודשים קיבל בעל המיגר-רש הזמנה למישטרה, בקשר למכונית הזו ששיחרר מהמס. גם אני הוזמנתי למטה הארצי. נמסר לי שהמכונית חשודה כגנב-בה. במקרה נשאר אצלי הרישיון הגר-מני המקורי. מסרתי את תיאור הבחור ש-מכר לי את הרכב. על-פי התיאור שלי עצרו אותו בגרמניה.

"זאת לא היתה מכונית גנובה. בעל ה-רכב קשר קשר להונות את הביטוח. הוא העביר בעלות עליה מחוץ לגרמניה ואחר-כך הודיע בגרמניה שנגנבה. זה שקנה אר-תה במירמה העביר אותה לישראל. אבל אני רכשתי אותה בתוסילב וביושר."

מועלות על מכונית-משא החונה בצד האוטוסטרדה ליד עיר הנמל הגרמנית המבורג. הפעם השמינה המישטרה מארב לגנבים, צילמה אותם ואחר-כך לכדה אותם. אולם הישגים מעין אלה הם נדירים.

שתי תמונות שצולמו בהר-חבא על-ידי בלשי המיש-טרה הגרמנית לפני ההסתערות. שתי מכוניות מרצדס שנגנבו

השענה בלילה

ללא קושי רב. קשה יותר לפענח תעלומות גניבת מכור גיות, אשר הן למעשה מעשי תרמית. למשל: בעל מכונית מוכר אותה בוו ל-מבריה ומודיע לחברת-הביטוח שהיא נג-נבה. רק לעיתים רחוקות עולה בידי ה-תביעה להוכיח חשד כזה. הסיכון של ה-מבריה שייתפס בעת העברת המכונית ב-גבול או יילכד על-ידי מלכות מישטרה תית שיגרתית הוא קטן ביותר. כי המיק-צוענים מוכרים יחד עם המכונית גם ניירות מזוייפים באופן מושלם, הנושאים אפילו מיספרים נכונים של השילדה והמנוע. קורבנות הגניבות הם, מלבד הבעלים, גם חברות-הביטוח. עליהם לשלם לבעל המכונית את מחירה, אם היתה מבוטחת כראוי, תוך שלושים ימים אחרי הגניבה, אם לא נמצאה עד אז. בשנה שעברה לא נתגלו בגרמניה המערבית 45 אלף מכור גיות גנובות. המחיר למבטחים הגרמניים: 500 מיליון לירות.

מוונציה

לחיפה

אינם לא רק אייליהנפט והעשירים ה-אחדשים של הפטרודולרים הם צרכני המכוניות הגרמניות הגנובות. חקירה של השבועון שטרן העלתה כי כמות לא מבו-טלת של המכוניות הגנובות בגרמניה מגי-עה גם לישראל. החקירה העלתה, למשל, כי מכונית ה-

עורך-הדין החיפאי ברוך שיפמן ליד מכונית מרצדס שלו, שהסתבר כי נגנבה בגרמניה. צילום זה הופיע בשבועון הגרמני שטרן. השבועון הגרמני לא סיפר לקוראיו כי שיפמן שיתף-פעולה עם המישטרה, סייע בעדותו ללכידת הגנבים בגרמניה. המרצדס המפואר של שיפמן נמכר על-ידי בעליו למבריה שתבע פיצוי מחברת-הביטוח.